Mizah

GÜLSÜMÜN YERİNE GÜLSÜM,
MATBUAT ETTİĞİNİ BULSUN!

H. S. — Birincisü çürüktü tedüler, ben de ikincüsüne oturdum!

GÜLLER - DIKENLER

DENİZE DÖKÜLEN ÇÖPLER

«Akşam» ın dikkatler sütunundan anlıyoruz ki denize dökülen çöpler, bir müteahhide havale olunuyormuş ve bu müteahhit vesaiti mahdut olduğu için çöpleri neredeyse Sarayburnundan yahut Köprü rıhtımından denize döktürerecek vaziyette imiş. Bu sütunun muharriri ki - yana yana Kalamıştan bahsettiğine göre Vâ-Nû olsa gerektir - bu gidişle Moda, Kalamış, Caddebostanı, Suadiye taraflarında denize girilemiyeceğinden şikâyet ediyor.

Dünyanın hiç bir yerinde çöp denilen tabiî gübre böyle ifna edilmez. Bunu Belediye de bilir. Fakat buralara böyle çöp döktürmekten maksadı istiyenlerin çöplerin üzerinden yürümek suretiyle adalara kadar gidip gelmelerini kolaylaştırmak içinmiş..

Böyle hayırlı bir işte denize girenleri kim düşünür ki?..

FİŞ BORSASI

Gazeteler, bir çok vatandaşların şeker fişi alamadıklarını yazıyor.

Aceleye ne lüzum var? Hemen bugün yarın Mısırçarşısı kapısında «gaz fişi» ticaretiyle meşgul olan (İstanbul ve civarı mahalle karıları anonim şirketi) şeker fişlerini de satmağa başlar.

Asmalımescit muhtarına mahalle kütüğüne kayıt masrafı verileceğine şeker fişlerini farkı ile edinmek daha kolay olur.

UYKU HASTALIĞININ DEVASI

Londradan gelen bir telgrafa nazaran İmparatorluk kimya sınaati biyoloji mütehassısı bir doktor uyku hastalığına karşı bir ilâç bulmuş.

Allah razı olsun! Hemen buraya celbedilerek İstanbul Belediyesine aldırılması pek münasip olur fikrindeyiz!

KONT BERNADOT

İsveç asilzadelerinden «Kont Bernadot» un Yahudilerle Arapları uzlaştırmak için büyük gayretler sarfetmekte olduğunu gazetelerden öğrendik. Kont cenaplarının bu meselede muvaffak olacağını kuvvetle ümit ediyoruz. Çünkü kendileri (Kızılhaç) gibi milletlerarası bir teşkilâtın başında; hem de gayet mülâyim ve ince diplomat olduklarını her vesile ile isbat edecek bir durumda bulunuyorlar.

«Kont Bernadot» u daha iyi tanıtmak için memleketimizde misafireten bulundukları günleri hatırlatalım.

Bu nazik zat, İstanbuldan ayrılacakları sırada:

İstanbulun sıhhiye teşkilâtına hayran oldum. İstanbulda sâri hastalık yoktur» mealinde beyanatta bulunmuştu.

Eskiden buna «güzel yalan», «maslahat bitirici kıtır» mânâsına olarak «Kizb-i-hasen», «Durug-ı-maslahat amîz» derlerdi. Şimdi ne derler, bilmem.

Kont cenapları: «Filistinde harp değil, hattâ bir ihtilâf dahi yoktur!» dese ne lâzım gelir?

UCUZLUK VE PAHALILIK

Amerikalılar bizim İhale Kanunu doğru bulmuyorlarmış; hakları var. Biz inşaatta eksiltme usulüne müracaat ediyoruz. Yol mu yapılacak? Köprü mü kurulacak? Tünel mi açılacak?

Hangi müteahhit ucuz yapıyorsa ona veriyoruz. Netice ne oluyor? Müteahhit kendine fazla menfaat temin eylemek, yahut zarar etmemek için ucuz ve kötü malzeme kullanıyor yol, kısa bir zamanda bozuluyor. Köprü yıkılıyor; tünel göçüyor.

Amasyada da böyle olmuş.

Şimdi Amasyalılar bentleri yapan müteahhidin zararları tazmin etmesini istiyorlarmış!

Onun ne kabahati var? Eskilerin şu sözünü düstûr edinseydik, bu ve bu gibi kazalara uğramazdık.

Pahalıdır vardır hikmeti
Ucuzdur vardır illeti!

ASİL DULLA YAŞLI MÜNEVVER

Bir gazetede şöyle bir ilân okuluk: «Kimsesiz asîl bir dulum. Kimsesiz, münevver, yaşlı bir baya ölünceye kadar bakmak istiyorum.»

Bunun tahtında «hüve» si yani izdivacı filânı var mı? bilmiyoruz. «Ölünceye kadar» kaydını da anlıyamadık. Münevver yaşlı zat ölünceye kadar mı? Yoksa asîl dul öbür dünyaya gidinceye kadar mı?

Böyle bahislerde bir hikâyecik vardır.

Yaşlı bir kadın kendi gibi yaşlı bir erkeğe varmış. Adamcağız: «Biz artık hayatın hazan faslına erişmişiz. Bu müşterek ömrü kardeş gibi geçirir gideriz!» deyince. Kadın: «İlâhi efendi! demiş. Ya kavga edersek nasıl barışacağız? »

TEKERLEKLİ GECEKONDU

Gecekondularda terakki var. Yine bir gazetede «Seyyar konforlu oda» başlıklı bir ilân gördük: «Kapalı iken ufak sandık, açılınca iki yatakla konforlu oda olan lâstik tekerlekli araba satılıktır.»

İstanbulda mesken buhranı böyle devam ederse gazetelerde şöyle bir ilân görmek mümkün olacak: «Kapalı iken bir sigara kutusu, açılınca iki oda bir koridor, banyo ve mutfaktan ibaret bir mesken satılıktır!»

Mahut kavuk hikâyesi gibi... Adamın biri kavukçuya müracaat ederek bir arşın kumaş vermiş: «Bundan bana bir kavuk yapar mısınız?» kavukçu: «yaparım!» demiş. Adam düşünmüş:

«— İki tane yapar mısınız?»

«— Yaparım!»

«— Oldu olacak, beş tane yapar mısınız?» — «Yaparım!» Müşteri muayyen günde kavukçuya gitmiş; merakla sormuş:

— Kavuklar hazır mı?

Kavukçu :

— Hazır efendim. demiş ve müşterinin önüne birer karış boyunda beş tane kavuk dizmiş.

SALON

16 cı sayısı bir çok yeniliklerle intişar etti. Kadın şapkacıları ve berberleri yeni modalar hakkında ne diyorlar? Tevfik Fikret'in şimdiye kadar hiç bir yerde çıkmamış şiiri ve diğer cazip mevzular

DENTOSİL

Diş kremi

Piyasaya verilmeğe başlandı. Büyük eczanelerden tedarik edebilirsiniz.
Takdir etmeniz için bir tecrübe kâfidir.

Sayı : 102 — Cilt: 4 FİATI 25 KURUŞTUR 18 Haziran 1948

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Sebat!

TEK partili rejimden demokrasiye, yani çok partili rejime atladıktan sonra partilerin faaliyeti hakkında fikir verecek çeşitler gördük. Pek tabii olarak her parti mensubu kendi partisinin politikasını müdafaa ediyor. Meselâ kimi iktidar partisini müdafaa etmiyor da onun iktidara getirdiği hükûmetlerine taraftar görünüyor. Kimi de partiye can ve başla merbut kalıyor fakat hükûmetleri muntazaman baltalamakta kusur etmiyor.

Bu çeşitlerden en parlağı mahrumiyetler içinde kıvrandıkları halde hâlâ iktidar partisinin taraftarlığını eden sağlam partizanlardır, bunlar her fırkanın esasını teşkil eden kitledir; «Söz bir, Allah bir» dönmezler. Onlar eski fırkacılık ruhunun aşınmaz salâbetine vâris olmuşlardır. Fakat insan, hallerine baktıkça aklına şu bektaşi hikâyesi gelir:

Bir ramazan günü, bektaşi babalarından biri, kırda tenhaca bir yer bulmuş, yazma mendilini yaymış, peynir ekmek, ve soğandan ibaret mezesini dizmiş, kuşağından çıkarttığı şişedeki rakıyı dürbünleme çekerek demlenirken yanına patlak gözlü, çopur, dişlek bir yobaz gelmiş... Baba erenleri böyle rakı içerken görünce:

— Tüüü! sana... Allahtan da korkmuyorsun... Böyle Allahın en mübarek gününde rakı içilir mi? Cenab-ı-hak gafururrahimdir ama... Ma'siyete göre de ceza verir.

Bektaşi softanın çirkin suratına bakmış bakmış da:

— Ulan! demiş... Eline bir ayna al da suratına bak.. Şu sahip çıktığın Allah seni ne hale koymuş; gör! Ondan sonra lâf et!

MİZAHÇI

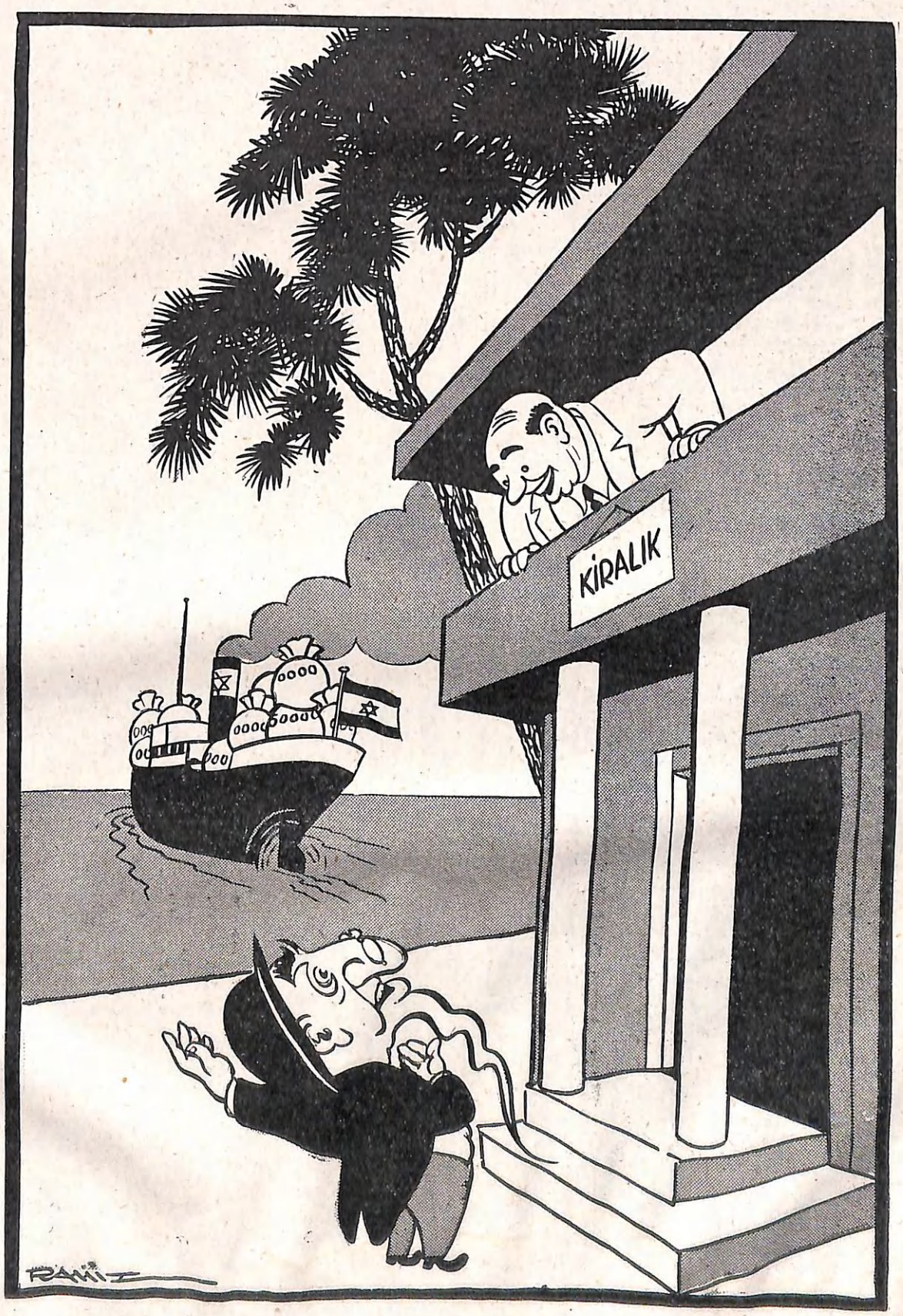

— Merhaba Salamon efendi, niçin bu sene sayfiyeye gelmiyorsunuz?
— Bizim evlâtları Filistine yönderdik onun için!

Şişmanlığa Dâir...

Refi' Cevad ULUNAY

Malûm a... Şimdi her şeyin iyisi Amerikada çıkıyor! Meğer şişmanların da en battalı orada yetişiyormuş; bir gazetede okudum: Amerikada bir meyhaneci dünya şişmanlık rekorunu kırmış: 350 kilo.. Şimdiye kadar bu kadarını hiç işitmemiştim... Demek oluyor ki bir memleket bir kere terakki yoluna girdi mi? Her cephede ilerleyiş atbaşı beraber gidiyor. Şişmanlık şarkta gamdan, gussadan âzâdelik demek olduğuna göre şişmanı çok memleketlerin, işleri tıkırında gittiğine hükmetmek icabeder. Şişmanlığı marazî bir hal tasavvur edenler var. Tamamiyle yanlış fikirdir; zayıflığın marazî bir hal olmasını anlarım, fakat şişmanlık bence sıhhat demektir.

Şişman, fazla yol yürüyemezmiş; şişman koşamazmış; şişman spor yapamazmış.

İnsanlar fazla yol yürümekle mükellef değildirler ki... Fazla yol yürümek develere, rahvan beygirlere, dayanıklı katırlara düşen bir vazifedir; insan oğlu bir yere gideceği zaman bunlara biner. Koşmak da böyledir: Bir insanın kendini koşturacak vasıtalara baş vurmayıp da at gibi koşması kadar lüzumsuz ve gülünç bir hareket tasavvur olunur mu? Spora gelince: Pek çok şişman adamlar, avcılık da yaparlar; ata da binerler; denizde de yüzerler; kürek de çekerler; her insana göre bir spor vardır. Şişmanın yapacağı spor böylesi olur.

Şişman adamlar keyifli olurlar. Yüzleri etli olduğu için gözleri ekseriya çekiktir. Bu hususiyet onlara daima tebessüm eden bir sima şeklini verir.

Şişman adamlarda suratı asık, ters, lânet adamlara hiç rastlamadım.

Garpta: «Yüz kiloluklar kulübü» diye bir teşekkül bilirim. Orada hüküm süren zevk ve neşeyi gazeteler yaza yaza bitiremezler.

Şişmanlık nasıl servetin, refahın, sıhhatin, zevkin senbolü addediliyorsa, sayıflık da inadına fakrı, yoksulluğu, hastalığı, hüznü remzeder.

Dükkânlarda peşin satanla, veresiye verenin resmine bakınız... Peşin veren, gerdan gerdan altında, karnını dizlerine oturtmuş, bacak bacak üstünde fosur fosur nargilesini içiyor. Veresiye veren, gözler patlak, renk sapsarı, içinden sıçan çıkan boş, kapısı açık kasanın yanında saçını başını yoluyor.

Eskiler «Ekmeğin büyüğü hamurun çoğundan olur» derler. İnsanın güçlüsü kuvvetlisi de etli canlısından olur. Pehlivanlara bakınız. Nam vermişlerin içinde zayıf pehlivan gördünüz mü? Büyük Yusuf, Kara Ahmet, 'Adalı Halil, Kurddereli... ilh.. hepsi şişman adamlardı. Hele Filiz Nurullah yüz kırk okka çekerdi. Adalıyı son zamanlarda Edirnede gördüm; karnının büyüklüğü hâlâ gözümün önündedir. Çoğu nüktedanlar da öyledir. Rahmetli Borazan Tevfik şişmandı. Çehresini, kaşını, gözünü, yaptığı gibi koca göbeğini de dile getirirdi; merhum Kadıköylü Refik de şişman adamdı.

Zaten her mesleğin şişman adamları zayıflarından daha kudretli olagelmişlerdir.

Tanınmış devlet ricalinden Ahmet Vefik Paşa merhum kadar tarihte sempati kazanmış hangi vezir vardır? Ahmet Vefik Paşa şişmandı. Sadaretinde Tatavlada rumlar toplanarak bir nümayiş yaptıkları ve zaptiye nazırı bir bölük asker götürmek lüzumunu ileri sürdüğü zaman hemen koca bir meşe sopası kaparak tek başına arabasına atladığı ve toplantı yerine varınca nümayişçilere girişerek hepsini çil yavrusu gibi dağıttığı dünyaca malûmdur.

Ahmet Vefik Paşanın yerine sıska bir sadrâzam olsaydı bu kabadayılığı yapabilir miydi?

Rahmetlinin şişmanlığa ait bir fıkrasını anlatırlar:

Bursada iken memurlardan birine garaz olmuş; mütemadiyen adamcağızı azarlarmış; bir gün kendisinin teveccüh gösterdiği bir yakını:

— Paşam, demiş. Bu adama niçin böyle daima ta'zir buyuruyorsunuz? Suçu nedir?

Vefik Paşa:

— Görmüyor musun? demiş... Herif şişman... Şişmanlar domuz olur... Ben kendimden bilirim.

Keçecizade Reşat Fuat bey «Şişman Reşat bey» diye anılırdı. Tuhaf değil mi? Merhum bu lâkaba kızardı. İmzasını da «Kulların en zayıfı» mânâsına gelen Ez'af-ül-ibâd Keçecizade Reşat Fuat) diye atardı.

Yine böyle şişmanlardan Fatihli bir Ömer bey vardı ki 93 senesi Meb'usan Meclisinde Bosna meb'usu olan Fehim beyin hânegisi idi.

Bu zat bir gün nasılsa bir kupa arabaya girip bir daha çıkamadığını ve o daracık yerden çıkarmak için arabanın yan kısmını destere ile keserek genişletmek lüzumu hasıl olduğunu bilirim.

Ömer bey, hamama gittiği zaman hamamcılar iki peştemalı birbirine oyugalarlar öyle verirlerdi.

Bir ramazan akşamı Ömer beyi Beyazıt meydanında üç ayağın ortasına asılmış bir iskemleden ibaret olan seyyar kantarda tartmak istedik. Mübarek oturup ayağını yerden kesince kantarın ibresi üç defa döndü ve çat diye iskemlenin ipi koparak zavallı adam yere yuvarlandı. Bu felâkete bizden fazla kendisi gülüyordu.

★ ★

Yanımda durarak omuzumun hizasından yazımı okuyan genç bir muharrir sordu:

— O zaman da arpa ekmeği var mıydı?

— *Halk Partisindensin galiba?*
— *Nereden anladınız?*
— *Burnumdan yakalamış istediğin gibi traş ediyorsun, üstelik ustra da senin elinde olduğu için sesimi çıkaramıyorum!*

Cennette Cehennem

Âşık mı nedir halkımızın kârı figandır
Dilberlerin ebrûsu değil haddi kemandır

★

Cennet gibi bir memleketin sâhibidir halk
Ammâ iki taksîm üçü mahrûm-ı mekândır

★

Taş basmadadır bağrına bir yanda şehirli
Bir yanda fakat köylünün ahvâli dumandır

★

Derler bu güzel toprağa iklîm-i zirâat
Serpiştirilen her tohum üç günde fidandır

★

Halkın kadın erkek yarıdan fazlası çiftçi
Âlâtı fakat köhne öküz köhne sabandır

★

Hasret kalıyor gül gibi mahsûle bu yüzden
Ancak bereket yılları hâtırda nişandır

★

Bâzan bereket görse de erbâb-ı zarûret
İzhâr-ı sürur etmesi cüz'îce zamandır

★

Mahsûlü hükûmet kapatıp ehven ü galî
İhrâc edecektir diyerek pür helecandır

★

Ezcümle son ihrâç işinin hâl-i hazîni
Ekmek diye eklettiğimiz şeyde ayandır.

★

Derler ki Pekerdir bu hazin hâle müsebbib
Derler ki Pekerden daha çok Âtıf İnandır

★

Şimdengeri mes'ûl arayıp dursun ahibbâ
Bir bildiğimiz varsa bizim oldu olandır

★

Kim der ki bu ahvâl oluyor bizde birinci
Bilmez mi ki emsâli kesîr-ül-cereyandır

★

El'an bizi meşgul ediyor sû-i tedâbîr
Farketmedik el'an ki bu ahvâl olağandır

★

Buğday satarız gâh sterlinge mukabil
Kim derse zarar yok bu satıştan hezeyandır

★

Altın veririz naylon alıp gâh tez elden
Bir fasl-ı ticâret ki bu her bâbı ziyandır

★

Cennette geçen günlerimiz ayni cehennem
İslâh edecek varsa bu ahvâli Ozandır.

DELİ OZAN

— Ah ben de Hasan Saka olsaydım..
— Ne yapabilirdin ki?
— Kabineden evvel seni gençleştirirdim!

Bir Dalkavuğun itirafları

Betarz-ı kudemâ

Akıyor kîseme mademki papel âb gibi
Dönerim ben dahi bostandaki dûlâb gibi

Mürg-i devlet kimin eylerse teveccüh evine
Beklerim şâm-ü seher bâbını bevvâb gibi

Dürbinin ters tarafından bakarım her şey'e
Görürüm mihr-ü meh-i âlemi şebtâb gibi (1)

Bir obur fil gibiyim her ne bulursam yutarım
İçerim tâs ile sahbâyı da hôşâb gibi

Fakat, iş böyle iken ben yine pek me'yusum
Emelim hânesi bî revzen-ü bî bâb gibi

Varamam zevkına aslâ yiyip içtiklerimin
Bana gelmekte bugün gülbeşeker şâb gibi

Bakan olsam da şan alsam, diye, bir kerre daha
Yanarım âteş alan hâne-i ahşâb gibi

Saçlarım her ne kadar şimdi benim ak ise de
Yüreğim kapkara, sırtımdaki esvâb gibi

Çok mudur herkesi iğfâle çalışsam her gün
Çünkü oldum nice şeytân ile ahbâb gibi

Hîle îmali için her gece tâ fecre kadar
Uyanık durmadayım encüm-i bî-hâb gibi

Nerde bir kaz bulacak olsam işim yolmak olur
Sokarım burnumu her pisliğe mürgaab gibi (2)

Âh, bir gün bana elverse de fırsat Yârab
Bir satır atsa idim (Râsıd) a kassâb gibi

Çünkü âmâc ederek sînemi hicv oklarına
Eylemiştir beni bir hasta-i bî-tâb gibi

Onu bir ummacı şeklinde ederdim tasvîr
Fırça tutsaydı elim (Ramiz) ü (Îhâb) gibi

(1) Şebtab = Ateşböceği, (2) Murgab = Ördek.

RÂSID

— *Yüzde yetmiş buğday ile yapılmış ekmek ne demektir?*
— *Kimbilir, belki bir ekmeğe yetmiş buğday tanesi konmuş demektir.*

GÜNDOĞDU MAĞAZASI

— *Ankaraya ha, ne işin var?*
— *Karatenuzluyuz. Bu sırada orada pulunmalıyuz..*

Duymadıklarımız

Şemsettin Kutlu'dan:

İkinci Mahmut devrinin zulüm ve itisafı ile tanınmış meşhur Hâlet efendisi bir gün yakınlarından birile evinin bahçesinde dolaşırken ağaçların arasında yabani bir incir fidanı görerek bahçıvanına bunu koparıp atmasını söyler. Bunun üzerine tok sözlü, belki de bağrı yanıklardan biri olan yanındaki adam Hâlet efendiye: «Efendi hazretleri! der. Bana kalırsa bu fidanı attırmasanız daha iyi olur, zira nasıl olsa yakında birinin ocağına dikmek üzere lâzım olur..»

★★

Tanzimat devrinin tanınmış çehrelerinden Antuvan Manas efendi dürüstlüğü, tok sözlülüğü ve nüktedanlığı ile vükelâ tarafından da sevilir ve tutulurdu. Mevkiinden istifade ederek, kendisine ait meseleler için olmasa bile, başkalarının işi için uğraşır, bunları âdeta kendisine dert eder, büyüklere rica ve minnette bulunurdu.

Onun bu halini gören dostlarından biri bir gün kendisine:

— Yahu Manas efendi, şunun bunun işi için bu kadar uğraşman, yüz suyu dökmen doğru mudur? Otur yerinde rahatına bak!» deyince Manas efendi:

— A birader, der, yüz suyu ile değirmen çevrilmez ya, işte böyle eş dostun işi görülür..

Ercümend Ekrem Talû'dan:

Merhum Kavuklu Hamdi bize sık gelirdi. Nezaketi, zerafeti, babamın çok hoşuna gittiği için kendisini tatyib ederdi.

Bizde sanatkârlık bir nevi zaruret mücadelesi olduğu cihetle Hamdi merhum bu ziyaretlerinde derdini döker, biraz ferahlardı.

Yine bir gün bize gelmişti. Yemek yedik; sofradan kalktık. Kahvesini içerken Hamdi halinden şikâyete başladı. Biraz anlattı. Babam sıkıldı diyemiyeceğim ama, galiba Hamdinin derdini unutturmak için olacak Hamdinin sözünü kesti ve:

— Ah Hamdi efendi... dedi. Geçen günkü oyunda muhavereyi ne kadar neşeli surette idare ettiniz? Pişekâra bir cevap verdiniz... Zenneleri fevkalâde idare eylediniz... Hele taklitler bir âlemdi... Hiç bir oyunda bu kadar muvaffak olduğunuzu görmemiştim.

Hamdi, hazin bir tebessümle dinledi:

— Ya... efendim. Öyle mi? dedi... Demek kederimden olacak!

Ramiz Gökçe'den:

Mülkiye Tekaüt Sandığı Muhasebecisi Hafız İhsan Bey tanınmış nüktedanlardandı. Eski tâbir ile «Lâf yutturmağa» bayılırdı.

Yine o devrin bir kitapçı Abdurrahman Hocası vardı ki nükteden, cinastan zerre kadar nasibi yoktu. İhsan Bey, Hocayı karşısına alır; saatlerce tıngırdatır... Zavallı adam, yuvarlanan nüktelerin farkına bile varmaz. Hattâ İhsan Beyi tasdik dahi ederdi.

Bir gün İhsan Bey Hocayı bir hayli methettikten sonra:

— Siz, dedi. Hocayı hakir görmeyin, o atlarla eşeklerle büyümüştür.

Hoca gayet tabii bir tavırla:

— Evet... dedi, hakikaten pederin hayvanları vardı!...

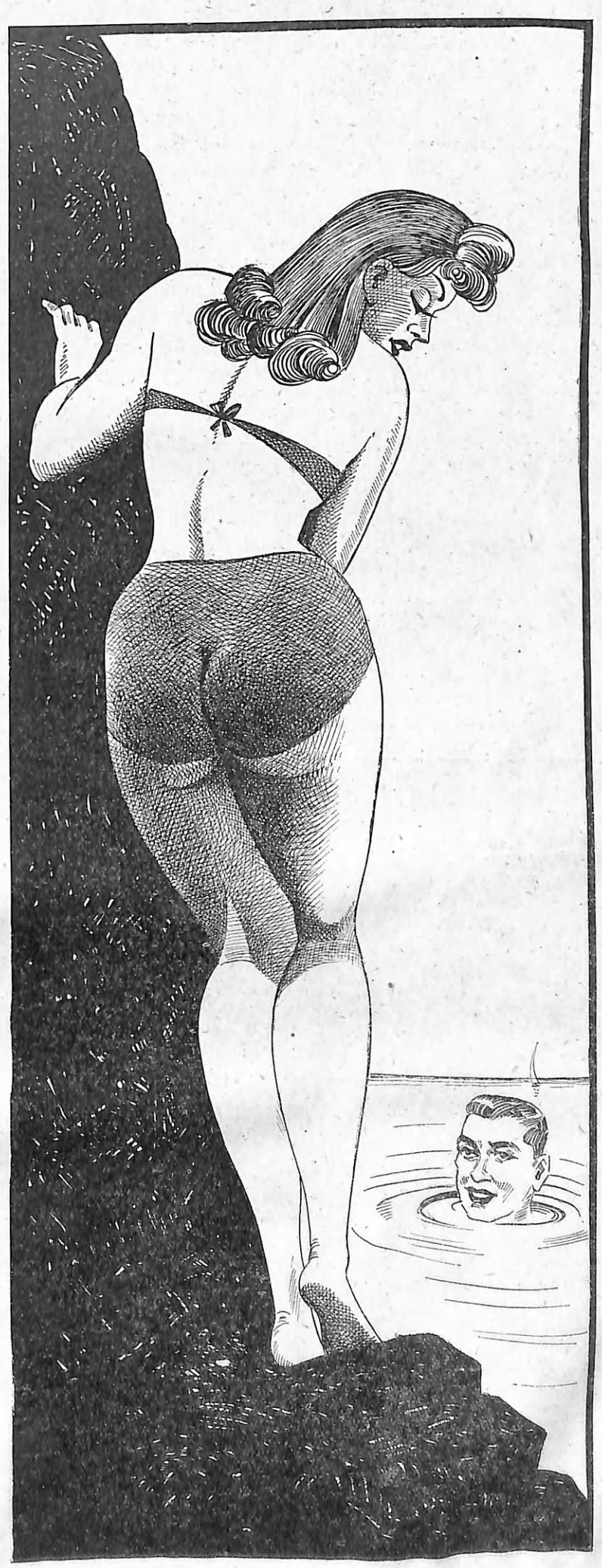

— Daha karpuz kabuğu denize düşmeden, ne diye girdin?
— Zarar yok, birazdan kabuk yerine karpuzun kendi denize düşecek!

KISMETİNDE OLANIK

Yazan:
Hamdi VAROĞLU

Yağma yok

Buğdaydan alıştık ya, artık, ihraç müsadesi istiyen istiyene. Herkes, elinde ne malı varsa, bir an evvel başından defetmek ister gibi, kâğıda kaleme sarılıp ihraç müsadesi istiyor.

Gafil bir firma da kalkmış «kepek ihraç edeceğim, müsaade verin» demiş. Olamaz, cevabını vermişler.

Elbette olamaz diyecekler. Maymunun gözü açıldı. Bugüne bugün, kepek demek, hayatî bir madde demektir. Bir yandan, yeni mahsul bol olduğu için harice bu sene ne miktarda buğday satabileceğimizi şimdiden ilgili makamlar tesbitle meşgul. Bir yandan, «tek tip ekmek» den yanan ağızlarımıza, yine ilgili makamlar, harıl harıl, dört tip ekmek hazırlıyor.

Yooo! Yağma yok, azizim. Yeni ihracat tedbirleri sayesinde, önümüzdeki kıtlık mevsiminde halka yedirmeğe hazırlandığımız dört tip ekmeğin canım kepeklerini yabancı diyarlara gönderemeyiz. Hem bizim şimdi başka işimiz var. Buğday satacağız, beyim, buğday!

İlâcüha, ihracüha!

Belediyenin bugünlerde pek mühim bir karar vermek üzere olduğunu gazeteler yazıyorlar. İmar Müdürlüğünü lâğvedecekmiş.

İnşaat sahipleri şikâyet etmişler, «Bugün git, yarın gel» den, «ipe un serdik» teranesinden, «çıkmaz ayın son çarşambası» vaatlerinden bıktık. Bizim çaremizi görün, demişler. Belediye düşünmüş, taşınmış, nihayet kestirme yolu bulmuş. İmar Müdürlüğüne paydos borusu çalmağa, işlerini Fen Müdürlüğüne devretmeğe karar vermiş.

Çürük dişler için biricik çarenin: «ilâcüha, ihracüha» düsturu olduğu malûmdur. Ayni düsturu, demek ki orsaboca giden idare mekanizmasına da tatbik etmek mümkünmüş. Maarifi mektepsiz idare etmenin faziletini öven paşaya Allah gani gani rahmet eylesin. Haklıymış, adamcağız. Hayatta olsaydı, mutlaka şöyle derdi: «Ben bu çareyi buldum ve kimseye beğendiremedimdi. İmar Müdürlüğü ortadan kalkınca, bakın imar işleri şimdi nasıl tıkırında gidecektir. [illegible] şu Belediyeyi de topyekun ortadan kaldırabilirseniz, asıl o zaman işiniz iş!»

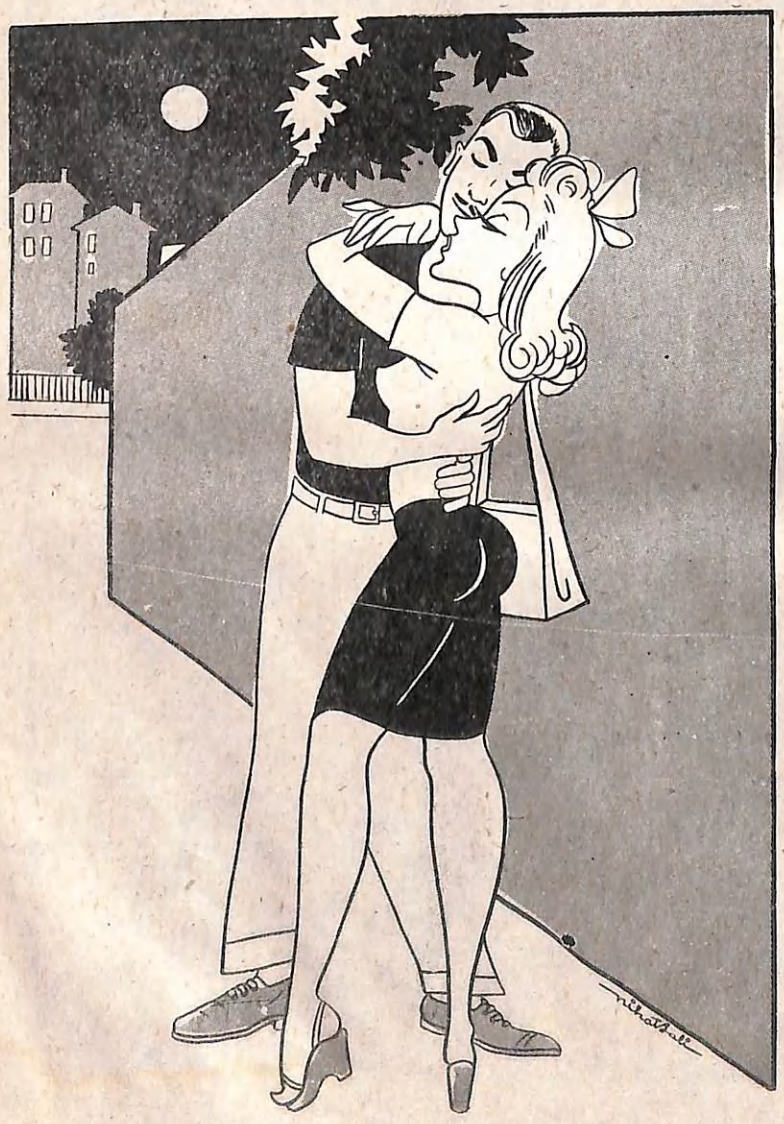

— *Sevgilim, yaz geceleri mehtaba bayılırım..*
— *Ben de senin gibi yıldızlara bayılırım!*

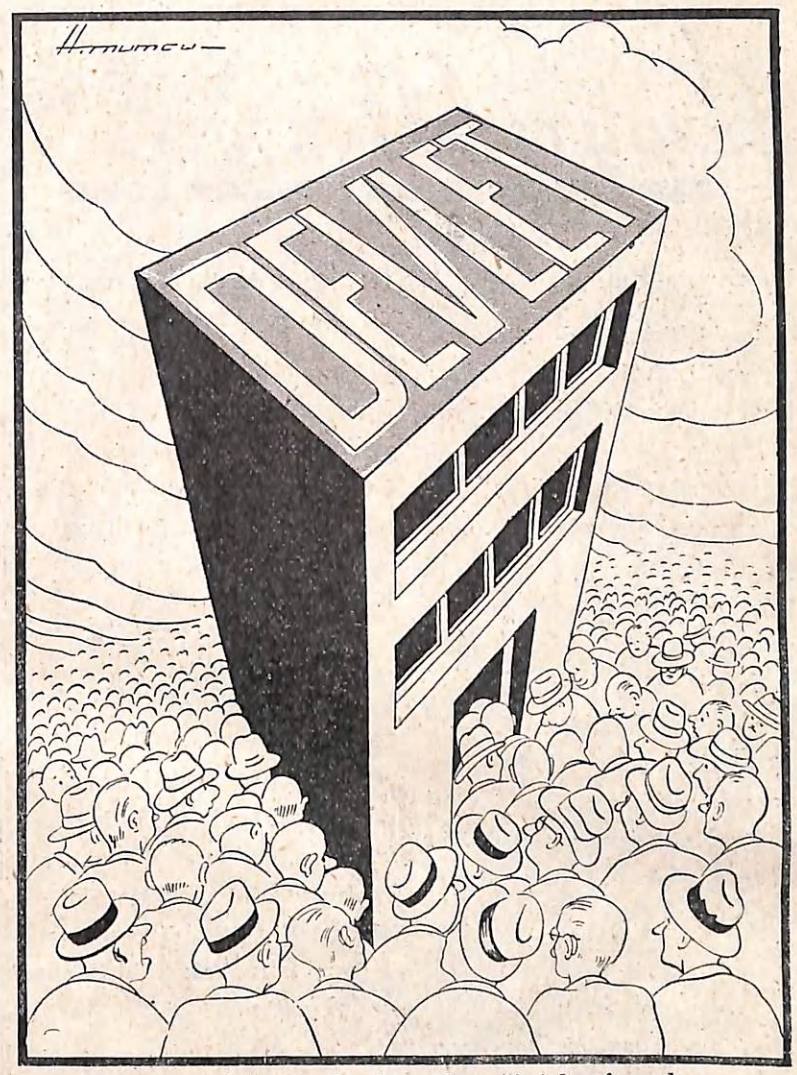

Has çıkardığı için herkes ekmeğini bu fırından almağa geliyor-

İstifade

Eskiii şehremini Cemil Paşa, eskiii bir hikâyeyi açmış.

Şehir meclisinin son toplantısında, nereden aklına geldiyse, harikzedegân apartımanlarının âkıbetini sormuş; vaktiyle halktan üç yüz bin lira iane toplanarak yaptırılan bu apartımandan harikzedeler de istifade ediyorlar mı? demiş.

Aman paşam, hiç etmez olurlar mı?

Hem kaç türlü istifade. Bir kere, Aksaray yangınından evvel, o apartımanın şimdi işgal ettiği muazzam arsadaki ahşap evlerin birinde, şimdi bu şeddadi binanın yükselmiş olması, imara teşne hemşeri bakımından, gururlarını okşuyor. Saniyen, sayelerinde yapılan bu koca apartımanda, yine sayelerinde kendilerinden başka vatandaşlar barındığı için bir nevi mülk sahipliği zevki tadıyorlar. Salisen, evleri yanıp yuvaları dağıldığı tarihtenberi, bu apartımanın kapısından içeri adım atmaları nasîp ve müyesser olmadığı için, kendi başlarının çaresine kendileri bakmak zorunda kaldıklarından, harikzede ismini bir hususî imtiyaz şeklinde kullanmak salâhiyetine malik bulunuyorlar, ma'a-partman, bu şerefli isimle, memleket tarihine intikal edecekler, bu şerefe de nail olacaklar. Sonra eski Mecellenin tek fanlı mümessili olarak onlar kaldılar. «Kadim kıdemi üzre terkolunur» hükmünü, nesilden nesle, harikzedegân ahfadı yaşatıp hatırlatacak. Bu da az buz şeref mi?

Çömezin Röportajları:

102

Horon havaları

Çizen: RAMİZ

Hamsi koydum tavaya
Başladı oynamaya
Bu gidişle kapina
Dayanmaz altı aya!

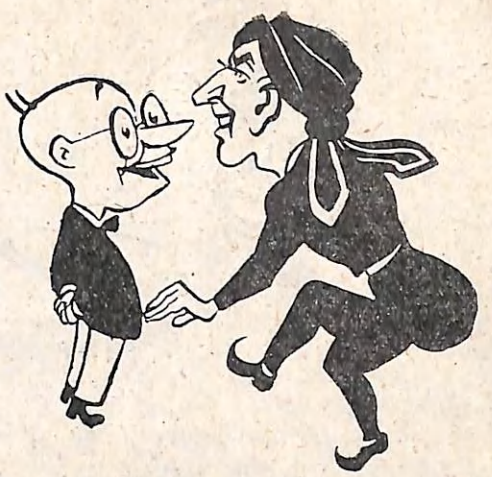

Karadenüz taşıyor
Dalgaları aşıyor
Trabzon uşakları
Bakanlukta yaşıyor!

Hasan Saka:
Sanduk üstünde sanduk
Tez geldik tez usanduk
Başbakan koltuğunu
Babamun evi sanduk!

Emin Erişirgil :
Bi cigara ver bana
Sert tütünün tozindan
Hiç adam darilur mu
Sevdiğinun sözündan!

Hüsnü Çakır:
Martinim omuzumda
Armalar boğazımda
Haçan uyudum uyandım
Eski sakız ağzımda!

Tahsin Bekir Balta:
Balta vurdum ağaca
Kollarım açа açа
Bakanlığın takası
Hep gider orsaboca!

Fuat Sirmen:
Tatlı söz dilindedür
Biçağı belündedür
Adalet terazisi
Sirmenin elindedür.

Faik Ahmet Barutçu:
Gara gara gazanlar
Gara yazı yazanlar
Cennet yüzü görmesün
Aramızı bozanlar!

Hikâye

Felâketin hayırlısı

Yazan
HAVA

İlk randevuya korka korka geldiği akşam, birbir tereddütle çaldığı kapı açılıp da, Sabih, karşısında peri kadar güzel bir genç kız görünce, yanlış yere geldiğini zannetmiş, dönüp geri gitmesine ramak kalmıştı. Fakat genç kız, tenbihli olduğunu gösteren bir tavırla geri çekilip yol verince, tereddüdü geçti, içeri girdi.

O günden sonra, haftanın muayyen günleri, akşamın muayyen saatlerinde muntazaman geldiği bu evin kapısını, ona hep ayni güzel açmağa başlamıştı. Sabih, göğsünde prostelâsı ile her sefer karşısına çıkan bu hizmetçi kızı, sevgisi uğruna türlü tehlikeleri, kepazelikleri göze alarak evinde gecelemeğe geldiği hanımı ile gayriihtiyarî mukayese ediyor, sonunda, verdiği hüküm, hizmetçinin lehine oluyordu. Müjgân, hizmetçi olduğuna inanılmıyacak kadar müstesna bir güzeldi.

Sabih, Sevim hanımla bir ahbap evinde tanışmıştı. Bir bezik partisi, onları çabucak birbirine yaklaştırmış, aradan bir hafta geçmeden, bezik masasında başlıyan tanışma, Sevim hanımın evinde, bir gece kandilinin serptiği ölgün sevda ışığı altında derinleşmişti.

Haftada üç gün, ortalık kararıktan sonra geliyor, apartımanın kapısını yavaşça çalıyordu. Kapı açılıncaya kadar geçen müddet zarfında, yukarı katlardan inen bir kimse tarafından görülüp tanınmak ihtimali, yüreğine ilk tatlı çarpıntıları verirken, kapı açılıyor, Sabih, bir gölge gibi içeriye süzülüyordu. Kapıyı açan Müjgânın, binbir gece masallarının içinden süzülüp çıkıvermiş bir güzel nedimeyi hatırlatan baygın gözlü, kor dudaklı yüzü, bu esrarlı maceranın büyük cazibelerinden biriydi.

Her adımda, koridorun loş bir köşesinden bir gölge fırlıyacakmış hissiyle yürürken, Sabih, önü sıra giden genç kızın salıntılı yürüyüşünü zevkle seyrediyor, koridoru âdeta aydınlatan parlak sarı saçlarının kıvrımlarından, çorapsız ayaklarının topuklarına kadar, bütün vücudunu kavrayan gözlerini, Sevimin oda kapısı önüne gelinceye kadar ondan ayırmıyordu.

Sonra, perdeleri inik yatak odası, kırmızı geçe lâmbasının ölgün ışığı ile, bütün köşe bucağına sinen arpej kokusiyle, onu, sevda âleminin derinlerine birdenbire fırlatıveriyordu.

Haftada üç gün, geldiği zaman Müjgânin açtığı kapıyı kendi eliyle açarak, sabaha karşı oradan çıkıyor, karanlık sokaklardan geçip eve gelinceye kadar, hayalinde, o geceyi bütün teferruatiyle bir kere daha yaşıyordu.

Bazan, Ferit beyin ansızın gelivermesi ihtimalini de düşündükleri oluyordu. Şimdiye kadar böyle bir şey vaki olmamıştı. Fakat, ya geliverirse?

O zaman, bu tehlike sahiden gelip çatmış gibi, Sabihin tüyleri diken diken oluyordu. Apartımanın anahtarını cebinde taşıyan Ferit beyin, hiç beklemedikleri bir anda, odaya giriverişi gözünün önüne geliyordu.

Kadınlar — Erken yola çıkanla, erken evlenen kazanırmış, biz de onun için plâja herkesten evvel geldik..
Erkek — Aman dikkat, yolculuğa erken başlıyanlarla kimse evlenmek istemez!

Derken, bu ihtimal, bir gece tahakkuk ediverdi.

Vakit henüz erkendi. Gece lâmbasının kırmızı aydınlığı ile yıkanan, rehavet dolu yatak odası, apartımanın kapısı önünde duran bir otomobilin homurtusiyle sarsıldı. Sevim, telâşla fırladı, perdeyi araladı, sokağa baktı.

—Eyvah! Geldi, dedi.

Sabih çoktanberi hep gizli korkularla beklediği bu âkibet karşısında, şaşırıp kalmış, ne yapacağını bilmiyordu. Genç kadın, daha büyük bir telâşla:

— Çabuk, ne duruyorsun, diye ilâve etti .Buradan çık, sandık odasına git. Ben sonra gelir, seni apartımandan çıkartırım. Orada, ben gelinceye kadar otur.

Sabih, odadan fırladı. Karanlık koridorda, el yordamiyle yürüdü. Sevim, fısıltı halinde bir sesle, ona gideceği odayı tarif etti:

— Nihayette soldaki kapı.

Zifiri karanlıkta, elini duvarda gezdire gezdire, nihayet kapıyı buldu. Tokmağı çevirdi, girdi, kapıyı kapadı.

Dışarıda, sokak kapısının açıldığını, sonra kapandığını işitti. Bir ayak sesi, koridorda öttü. Sonra, Sevimin oda kapısı açılıp kapandı. Her taraf, derin bir sessizliğe gömüldü.

Sabih, zifirî karanlık odada etrafını göremiyordu. Sevim kendisine haber getirinceye kadar bir yer bulup ilişebilmek için, elektriği yakmağı düşündü. Elini uzatıp düğmeyi çevirdi, hayretinden, eli düğmede kaldı. Yanlış kapı açmış, bir yatak odasına girmişti.

Müjgân baygın gözleri, kor dudaklariyle karşısında ayakta duruyordu.

Hattâ, baygın gözlerinin, kor dudaklarının her zamanki cazibesine, şimdi, omuzlarına dalga dalga dökülen gür saçları, dizkapaklarına kadar ancak örtebilen kombinezonunun şeffaflığı da ayrı bir güzellik katıyordu. Dudaklarında, ince, mânâlı bir tebessüm vardı.

Sabihin eli, elektrik düğmesinden ayrılmamıştı. Bir saniye sonra, Müjgânın parmakları da düğmeye doğru uzandı. Oda, karanlıklara gömülüverdi.

FIKRALAR

TALİH

Yazıhaneye yeni bir daktilo almıştı. Arkadaşı:

— Nasıl? Çabuk yazıyor mu? diye sordu.

— Hayır, gayet yavaş yazıyor.

Arkadaşı güldü:

— Ben daima söylemez miyim! Sen hakikaten çok talihlisin!

ZİYAFETTE

Server İskit, oğlunun doğum günü münasebetiyle evinde bir ziyafet hazırlamıştı.

Arkadaşlarından biri :

— Misafirlerin yerlerini tayin etmek çok zordur, değil mi? diye sordu. Kimi kimin yanına oturtacaksın?

Server İskit, cevap verdi:

— Yo, dedi, bunda bir zorluk yok. Gelişi güzel oturtacağım. Mühim şahsiyetler ehemmiyet vermezler, ehemmiyet verenler de mühim kimseler değildir.

KORKU BELÂSI

Bir kadından bahsediliyordu. Bestekâr Sadettin Kaynak:

— Onu bunu bilmem ama, dedi, bir hususiyeti var ki, ben şimdiye kadar hiç bir kadında rastlamadım.

Merakla:

— Nedir? diye sordular.

— Yaşı ne zaman sorulsa derhal cevap verir.

Perihan Altındağ, güldü:

— Ha ha! Siz onun asıl sebebini bilmiyorsunuz: Bir dakika geçerse yalanının daha büyük olacağından korkar da ondan!

AĞIRLIK

Dr. Şükrü Hâzım Tiner, hastasını muayene ettikten sonra tarttı:

— Maşallah! dedi. Kilo almışsınız.

Ağır basmaktan korkmadığı halde ağır gelmekten korkan kadıncağız, derhal bir maazeret uydurdu:

— Evet, doktor bey, dişlerimi doldurttum.

BİR DAHA GELİŞTE

Ruhun kalıp değiştirmesinden bahsediliyordu. Profesör M. Şekip Tunç, bunun ilmî, felsefi ve dini izahını yaptı. Dinliyenlerden biri nihayet anlar gibi olmuştu:

— Yani, dedi, öldükten sonra dünyaya hayvan olarak mı geleceğim?

Profesör güldü:

— Hayır, dedi. Hâlâ anlıyamadın mı? Sana «değişeceksin» diyoruz. Yani şimdikinden başka hale gireceksin...

HİTLER RUSYADA

Eskiden «Abdülâziz öldü mü, öldürüldü mü?» meselesi münakaşa edilirdi. Şimdi «Hitler öldü mü, öldürüldü mü?» muamması tekrar tekrar ortaya atılıyordu.

Geçen gün biri:

— Hitler Arjantin'deymiş, dedi. Orada son zamanlarda sıkı bir istibdad idaresi kurulmuş olması da bunun içinmiş...

Tüccar ve muharrir İbrahim Hoyi parmağını şaklatarak:

— Buldum! diye bağırdı. Hitler Rusyada!

DİL

Mübalâgayı pek severdi. En ufak bir hâdiseyi ballandıra ballandıra, heyecanla, telâşla anlatırdı.

Geçen gün de:

— Dün ne oldu biliyor musunuz? Az kalsın küçük dilimi yutuyordum... diye başlayınca radyo temsil kolu şefi Kemal Tözem, hemen atıldı :

— Ah! keşke büyük dilini yutsaydın!

ÖKSE

Sakıt muharrir, lâhik şehir meclisi âzası Sait Kesler, Halkevinde konferans veriyordu. söze başlarken:

— Bayanlar, baylar, dedi. Bugün size «Yalan» mevzuu üzerinde bir konferans vereceğim. Fakat, evvelâ bir şey sorayım: Tevfik Fikretin «Dönmiyen Sevgili» isimli şiirini okudunuz mu?

Dinliyenlerden çoğu elini kaldırdı.

Sait Kesler:

— Mükemmel! dedi. Konferans vereceğim zümreyi bulmuşum. Tevfik Fikretin böyle bir şiiri yoktur.

KAFA MAHSULÜ

Yeni şairlerden biri:

— Kafamın içini senelerdenberi işgal eden bir şey hakkında büyük bir kitap yazıyorum, diyordu.

— Eski şairlerden Salih Zeki Aktay:

— Bravo! dedi. Saman hakkında uzun bir eser yazmak her halde kolay bir iş olmasa gerek !

KAÇIRMIŞ

Dr. İsmail Kenanın muayenehanesi bir binanın yedinci katındaıdr. Geçenlerde, içeri taşralı hastalardan biri nefes nefese girdi.

— Of, canım çıktı! diye söyleniyordu. Yedi kat merdiven..

Doktor hayretle:

— Peki ama niçin asansöre binmediniz? diye sordu.

Hasta, sık sık nefes alarak:

— Binecektim, dedi, binecektim ama, yetişemedim. Körolasıca, kaçtı!

SAYI 102

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

TOMBUL TEYZE

KARADENİZLİLER KABİNESİNDEN SONRA:

Tombul Teyze — Kocacığım, bu ne kıyafet?.. Ya bir bakan olursa?.
Sıska Dayı — Ya ben bir bakan olursam?!

T. T. POSTASI

Beşiktaş: Y. T.

Sayın okuyucumuz, şahsî fikirlerinizi belirten mektubunuzu aldık, iltifatınıza teşekkür ederiz. Düşüncelerinizin bir çoğunun haklı olduğunu teslim ediyoruz. Mecmuamıza karşı gösterdiğiniz alâkadan çok mütehassis olduk.